

DEEL 1

20:00

1. Paul Adriaenssens -
With a black and practiced eye
2. Sophie Delafontaine - Gris_souris
3. Floris Vanhoof - Cycles of confusion
4. Jean-Louis Poliart - Prelude
5. Daniel Perez-Hajdu - Memerupa
6. Valery Vermeulen - OGL 01 & 08
7. Dirk Veulemans - Virtuele Ruimtes

PAUL ADRIAENSSENS

WITH A BLACK AND PRACTICED EYE 2018 (12')

Dit stuk is een persoonlijk experiment. Ik heb het gevoel dat ik mijn eigen ingesleten gewoontes af en toe in vraag moet stellen en er tegenin moet durven gaan. Dus in plaats van te vertrouwen op strikte timing, structuur enz. zoals ik gewoonlijk doe, liet ik de muziek evolueren op een niet voorbedachte manier, maar alleen geleid door mijn persoonlijke, geheel subjectieve voorkeuren. Dit zorgde ook voor veranderingen, toevoegingen en wijzigingen tijdens en na het compositieproces - normaal ook een beperking - die vrijheid biedt, maar de moeilijkheidsgraad van keuze toevoegt.

De nogal donkere sfeer van de compositie deed mij dit citaat uit een beroemde roman kiezen als een titel. Het stuk vertelt net zo goed een verhaal, maar het verhaal is abstract. *Don't go listening for crows' laughter.*

The crows always laughed—the hard, old jaded laughter that came of looking at the world with a black and practiced eye. [...]he crows were masters of the wry outlook.

Paul Adriaenssens genoot geen specifieke muzikale opleiding en ontwikkelde zijn vaardigheden op een autodidactische manier. Zijn voorkeur ging hierbij in het begin uit naar het onderzoeken en bewerken van concrete klanken. In 1975 kwam hij in contact met SEM (Studio voor Experimentele Muziek, opgericht door Joris de Laet) waarmee hij regelmatig concerten, lezingen en workshops gaf.

Doorheen het oeuvre van Paul Adriaenssens overheerst een duidelijke zoektocht naar een evenwicht tussen het gebruik van intuïtie en abstracte wiskundige modellen. Intuïtie waarborgt hierbij de artistieke vrijheid, en doorbreekt

DEEL 2

22:00

1. Moniek Darge - Tamil Nadu
2. Joris de Laet -
Au plus de soleil au plus de bruit
3. Nicolas Nuyens - Le fil ébréché
4. Stefan Prins - Peel
5. Profanter Caroline - Ne-On
6. Todor Todoroff - Matières
7. Stephan Dunkelman – Swish

de rechtlijnigheid van abstracte modellen. Het probleem bij intuïtie en meer nog bij improvisatie is volgens Adriaenssens echter dat deze compositietechniek zelden tot echte vernieuwing leidt. Abstracte modellen moeten bij hem dus garant staan voor vernieuwing, iets waar hij enorm veel belang aan hecht.

Verscheidene van zijn werken zijn geconcipeerd vanuit een reactie tegen

- auditieve en visuele overstimulatie in de media.
- de 'emocratie', de trend om emoties te overwaarderen, ze hoger aan te slaan dan rede.

<https://sites.google.com/site/pauladriaenssensbio>

SOPHIE DELAFONTAINE

GRIS SOURIS 2017 (10')

Ardoise noire de brune
Ardoise gris souris
Ardoise bleue de lune
Satin du matin
Velours de la nuit
Ardoise éblouie

extrait de « Ardoises » de Jacques Prévert

FLORIS VANHOOF

CYCLES OF CONFUSION 2012 (13')

Door veldopnames en de wondere wereld van goed klinkende voltages verbindt dit stuk twee documenten die mijn reis in Amerika vastleggen: spelen op een flipperkast met geluidseffecten van Suzanne Ciani en een koperensemble in de bossen van New Hampshire.

Floris Vanhoof is installatie- en geluidskunstenaar en componist en combineert zelfgemaakte muzikale circuits met in onbruik geraakte projectietechnologieën voor audiovisuele installaties,

uitgebreide bioscoopuitvoeringen en muziekreleases. Het ene medium naar het andere vertalen om te ontdekken hoe onze perceptie werkt en welke nieuwe perspectieven verschijnen.

JEAN-LOUIS POLIART

PRÉLUDE 1996 (7'15")

Dit stuk is het eerste van een driedelige cyclus getiteld "Le Temps du Rêve" of "De Tijd van de Droom".

De Droomtijd is die ververwijderde tijdspanne, het verloren paradijs waar de Aboriginals nog steeds over spreken en waarin alles en iedereen een ziel had, waaruit een vibratie, geluid, muziek voortkwam; onmiddellijke verlichting waarin alles mogelijk is in een totale harmonie, vertrekend bij de eenvoudigste dingen.

Deze primitieve en maagdelijke tijdspanne verstaalt zich in geluidssporen die naar andere percepties en emoties leiden.

In Prelude start het proces naar die andere verre tijd vanuit klankbeelden. Uittreksels van oude opnames, geluidsfoto's van namiddagmomenten in een tuin of nachtlawaai in de stad, geluidsoptnames van mechanische klokken, ademhaling van uitgedroogde grond die water absorbeert, enz.

Deze benadering, het begin van een zoektocht, wordt gerealiseerd met een programma dat ongeordende en regelmatige trillingen inbrengt. Het proces begint met zeer gewelddadige geluidsmoederen die het verlangen naar andere percepties proberen te vernietigen. Het leidt tot bezwerende sferen, gekenmerkt door een zekere nostalgie naar de onverbiddelijke voortgang van de tijd.

Vaak gaan naïeve overeenkomsten de componist leiden in zijn keuze van klankconfrontaties en bij de bewerking ervan. Aan het einde van de prelude verstrooit de muziek van de wind de laatste asse van onze werkelijkheid.

"Prélude" kreeg een vermelding op de 23e Internationale Wedstrijd voor Elektroakoestische Muziek van Bourges (1996) in de categorie elektroakoestische programmamuziek. Het werd ondersteund door het ministerie van Cultuur van de Franse Gemeenschap van België.

Jean-Louis Poliart voltooide traditionele muziekstudies piano en compositie (met PB MICHEL) aan het Koninklijk Conservatorium van Mons. Hij

behaalde daar in 1996 een hoger diploma in de elektroakoestische compositie bij Annette Vande Gorne.

Hij was professor harmonie in dit conservatorium tot 2008 en directeur van het muziekacademie "La Chantrerie" in Zinnik. Hij installeerde er in 1994 een cursus elektroakoestische compositie (als eerste in België op het niveau van een muziekacademie), een cursus beiaard en een muziekworkshop voor mensen met een mentale handicap.

Zijn composities gaan van elektroakoestisch tot instrumentaal, hij maakt audiokunst en muziek voor theater.

DANIEL PEREZ-HAJDU

MEMERUPA 2017 (12')

Memerupa is het centrale deel van een driedelige cyclus in ontwikkeling en gewijd aan de relatie tussen lichaam en geest. Deze relatie is hier volledig utopisch en poëtisch. Het is de bedoeling om de huid van de luisteraar proberen aan te raken met de muziek en met het geluid ... wat natuurlijk vanuit de geest te bekijken is.

Het woord Memerupa zou dan een soort van magische bezwering kunnen zijn, zoals een mantra, die toegang geeft tot deze perceptie.

Het klankmateriaal en ook de schriftuur is hoofdzakelijk uit deeltjes samengesteld, zoals poriën, dons of cellen. Vooral die cellen die verantwoordelijk zijn voor de perceptie van aanraking en die men lichaampjes noemt, lichaampjes van van Merkel, van Meissner, van Ruffini, en van Pacini.

Memerupa is gecomponeerd met ondersteuning van de Federatie Wallonië-Brussel, Algemene Cultuuradministratie, Afdeling Muziek.

Daniel Perez Hajdu werd in 1980 geboren in Havana, werkte eerst met beeld en video en kwam zo bij het geluid, de tweede helft van het audiovisuele koppel.

Allerlei soorten muzikale experimenten brachten hem ertoe helemaal in de richting van het geluid te werken. Geluid, aanvankelijk als suggestie bij het beeld, wordt nu suggestief zonder de letterlijkheid van het beeld.

2005 Master in acousmatische compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Bergen in de klas van Annette Vande Gorne. 2010 Leraar op

het Koninklijk Conservatorium van Bergen. Akoestische en solide composities voor concert, radio, dans, theater en film.

In 2017 won Daniel Perez Hajdu de André Souris Prijs van het Forum des Compositeurs.

VALERY VERMEULEN

OGLE-2005-BLG-390LB_01	(3'35")
OGLE-2005-BLG-390LB_08	(3'40")

Mikromedas is een nieuw interactief elektronisch muzikaal project van Valery Vermeulen waarin composities uitgewerkt worden die op een radicale vernieuwende manier gebruik maken van diverse data afkomstig vanuit ons zonnestelsel maar ook uit deep space.

Voor elke compositie binnen dit project wordt gewerkt met bronmateriaal dat afkomstig is van gesampelde radioastronomische data zoals deze die geregistreerd werd door de Voyager 1 of Voyager 2 ruimtesondes of ook data uitzonden door bijvoorbeeld pulsarsterren.

Bijkomende bronnen in het compositieproces omvatten gesynthetiseerde geluiden en datastromen van satellieten die via speciaal ontwikkelde sonificatietechnieken omgezet worden in geluid en muziek.

Onderwerp van het album is een hypothetische reis van aarde naar de super exoplaneet OGLE-2005-BLG-390Lb ongeveer 21500 lichtjaar van de aarde verwijderd en die in de buurt van het centrum van onze melkweg, Sagittarius A ligt. Dit sterstelsel werd voor het eerst ontdekt in 2005 door middel van een zogenaamde zwaartekracht-lens.

Deze reis naar de exoplaneet wordt beschreven in verschillende fases. De fases in dit concert zijn

- Start vanop aarde
- Uranus

Valery Vermeulen is een Belgisch elektronisch muzikant, muziekproducer, wiskundige, nieuw media kunstenaar, auteur. Hij is gastprofessor aan de Erasmushogeschool Brussel (BE) en onderzoeker verbonden aan het Departement Wiskunde-Informatica aan Universiteit Antwerpen.

In 2001 behaalde hij een doctoraat in de zuivere wiskunde aan de universiteit Gent in het domein van de algebraïsche groepentheorie en in 2013 een master diploma in muziekproductie aan het Koninklijk Conservatorium te Gent.

Tussen 2001 en 2005 was Vermeulen als onderzoeker verbonden aan het Instituut voor Psychoacoustica en Electronische Muziek (IPEM, Universiteit Gent) waar hij het verband tussen muziek en emoties uitvoerig bestudeerde. Tegelijkertijd startte hij met het schrijven en opnemen van muziek in een eigen productiestudio.

<https://www.valeryvermeulen.net>

DIRK VEULEMANS

VIRTUELE RUIMTES	2016 (7'10")
------------------	--------------

Toen ik mijn harddisks aan het reorganiseren was en verschillende mappen vond met ongebruikte geluidsbestanden die ik ooit gemaakt had voor eerdere composities, stond de tijd even stil. Ik begon ze te beluisteren en kwam daardoor van van de ene atmosfeer in de andere terecht.

Deze compositie ontstond uit dit bladeren door deze geluidsbestanden. Daarbij werd ik overvallen door hetzelfde gevoel dat ik jaren geleden had tijdens mijn nachtelijke uitstappen in Second Life waar ik me van de ene naar de andere fascinerende virtuele 3D- en geluidsruimte *teleporteerde* met één enkele klik van de muis en daarbij telkens in heel verschillende en soms erg bijzonder sferen terechtkwam.

(Second Life is een fascinerende online virtuele wereld, geproduceerd door LindenLabs)

Dirk Veulemans volgde in 1987-88 het seminarie Elektronische Muziekcompositie aan het Conservatorium te Antwerpen bij Joris de Laet. Hij werkte sindsdien samen met diverse ensembles en artistieke gezelschappen, alsook voor manifestaties in binnen- en buitenland. Zijn brede muzikale interesse gaat van ethnische tot de meest actuele muziek.

Zijn werk bestaat overwegend uit elektroakoestische composities waarbij gestreefd wordt naar een eigen kleurrijk en divers klankenpalet. De computer en het maken van algoritmes zijn daarbij steeds een belangrijk instrument en taal geweest. Ook de ruimtelijkheid en de beweeglijkheid van de klank, staan voor hem centraal zowel tijdens het compositieproces als tijdens de uitvoering.

<https://dirkveulemans.be>

PAUZE

MONIEK DARGE

TAMIL NADU

2011 (13'15)

De titel van de soundscape-compositie, verwijst naar de Zuid-Indische provincie Tamil Nadu. Tijdens mijn rondreizen doorheen India, verzamelde ik geluiden typisch voor bepaalde streken van het uitgestrekte land en via een klankschapscompositie probeer ik de sfeer van die plaatsen terug op te roepen.

Tamil Nadu is een uitgesproken Hindu-provincie.

Mijn visuele performance is geïnspireerd op de tekeningen, die Hindu-vrouwen van Tamil-Nadu, met wit rijstpoeder op de grond aanbrengen, juist voor hun voordeur. Dit om enerzijds iedereen welkom te heten, ook de dieren die het rijstpoeder komen eten, en zeker de godin Lakshmi, die voor welvaart zorgt, en anderzijds ook om het kwade buiten te houden.

Tijdens feestelijkheden worden de witte lijnen van die zgn. "kolam" met fel gekleurd poeder tot prachtige tekeningen herschepen.

Moniek Darge is actief als componist, violist, performer en audiokunstenaar. Ze maakte lichte en geluidsculpturen, installaties, muziekinstrumenten en bouwt al vele jaren een reeks alternatieve muziekdozen, waarmee ze ook optreedt. Sinds 1970 werkte ze samen met het Logosensemble, daarna met het Logos-Duo en het M&M-robotorkest en nu voornamelijk met de Logos Vrouwen.

In 1997 ontving ze de titel van culturele ambassadeur van Vlaanderen voor het Logos-Duo.

Moniek Darge was universitair docent aan de "Hogeschool Gent" waar ze o.a. les gaf in de kunstgeschiedenis van de 20e eeuw, geluidskunst en niet-westerse kunstwetenschappen.

JORIS DE LAET

HOE MEER ZON,
HOE MEER LAWAAI2019
(13')

Parametrische compositie in 16 kanalen.

De originele geluiden zijn opnames van de microfoons die rechtstreeks de pianosnaren raken.

De verkregen geluiden worden vervolgens geïntegreerd in de parameterconfiguraties van twee synthesizers die bedoeld waren om gelijktijdig verschillende synthesesmodi te beheren. Additieve/substractieve synthese, sampling en granulatie en morph-overgangen worden het meest toegepast in dit stuk.

Zo ontwikkelden zich meerdere lagen van geluiden samengesteld uit verschillende karakters in een geluidsspel van maskeren en transparantie.

Het thema van de compositie ontwikkelde zich in drie fasen die leidden tot drie afzonderlijke composities, elk gebaseerd op onderzoek van wederzijdse ruisverhoudingen/resonantie maskeringseffect/transparantie en integratie van algoritmisch verloop in een muzikale geluidsbio-toop .

De eerste studie was een "vingerafdruk" compositie van 1'30" voor een ComAV-concert in Gent.

Deze versie werd speciaal gerealiseerd voor het BOEM 2019-concert te Antwerpen.

Joris de Laet stichtte in 1973 de Studio voor Experimentele Muziek (SEM). Het SEMensemble specialiseerde zich in repertoire waarin akoestische instrumenten met elektronica gecombineerd werden. Hij componeert parametrische muziek waarbij de klankparameters een verloop kennen dat door algoritmes gecontroleerd wordt.

Sinds meer dan 20 jaar verzorgt hij SEM uitzendingen over experimentele muziek op de Antwerpse vrije radio: Radio Centraal.

Vanaf het begin van de jaren 1980 ging het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen een samenwerking aan met SEM en de Laet werd er docent tot aan zijn pensioen. Thans is hij actief als componist in zijn private studio.

NICOLAS NUYENS

LE FIL ÉBRÉCHÉ

2016 (8'36")

Een langzame, noodlottige val, vol barstjes, scherven en breuken. Als een lange boogstreek en geaccentueerd door toevalligheden. Het granulaat, de wrijving, hier ontwikkeld in verschillende vormen, alsook de titel, werden geïnspireerd door de nagedachtenis aan een Roemeense zigeuner en verhalenverteller, die een paardenhaar uit zijn strijkstok trok en dat vastbond aan een van de vioolsnaren. Daarmee kon hij met een neerwaartse en herhalende beweging een erg fragiel knarsend geluid produceren, om daar dan een eerder triest nieuwsbericht mee te begeleiden.

Scharnierend rond deze kijk op vallen en op oneffenheden in trajecten, vormen de gecomponeerde figuren een abstracte en beschadigde vertelling waarin wordt voorgesteld om te ontsnappen aan het strikt vormelijke kader van het schrijven op een drager.

Nicolas Nuyens is een componist en spatialisator-vertolker van akoesmatistische en elektroakoestische muziek. Na vakman, ontwerper en kunstenaar geweest te zijn, ontdekte hij dat het Schaefferiaanse "gereduceerde luisteren" dat hij tot dan toe spontaan deed zonder het een naam te geven, geen gedragsgebrek was. Hij heeft hij dit dan gestudeerd aan het Conservatoire Royal de Mons / Arts2 waar hij in juni 2016 zijn Master in akoesmatistische compositie voltooide.

Le Fil Ébréché werd gecomponeerd met steun van de Fédération WallonieBruxelles (Direction générale de la culture, Service de la musique) en ontving de prijs ex æquo (studentencategorie) op de 9th Biennial Acousmatic Composition Competition Métamorphoses te Brussel in 2016.

STEFAN PRINS

PEEL

2016 (8'30")

"Stefan Prins probeert in zijn compositorisch werk de gevestigde conventies te bekritisieren, het kader van het gebruikelijke te doorbreken en dit te ontdoen van esthetische axioma's. Hij beoogt een muzikale kunstvorm buiten de veilige grenzen van de 'scene', waarin de band met het bredere culturele discours verloren is gegaan. Een centrale voorwaarde voor het maken van een nieuwe

muziek met een toekomst is de rol van de bewuste, kritische waarnemer, iemand die bereid is om de technologieën en mechanismen van de geprefabriceerde media te exploiteren met oog voor hun mogelijkheden voor nieuwe muziek."
(Michael Rebhahn, 2012)

Na zijn afstuderen als ingenieur, begon Stefan Prins fulltime piano en compositie te studeren aan het Koninklijk Vlaams Conservatorium in Antwerpen, waar hij zijn Masters diploma in Compositie Magna cum laude behaalde. Tegelijkertijd studeerde hij "Technologie in de muziek" aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel, "Sonologie" aan het Koninklijk Conservatorium van Den Haag en "Cultuurfilosofie" en "Technologiefilosofie" aan de Universiteit van Antwerpen. Hij behaalde een doctoraat in compositie aan Harvard University onder leiding van Chaya Czernowin. Als componist ontving hij verschillende belangrijke onderscheidingen in binnen- en buitenland.

CAROLINE PROFANTER

NE-ON

2018 (8'30")

Het gedrag van een neonbuis, het snelle flikkeren, het zoemende geluid: sterkte, elektriciteit, licht: aan/uit. De spanning komt voort uit het samenspel tussen de verschillende elementen: instrumentale geluiden, veldopnames en de alomtegenwoordige frequenties van de elektriciteit, die in een energetische interactie de ruimte doorkruisen.

Caroline Profanter, geboren in Bolzano (IT), is elektroakoestisch en akoesmatistisch componist en performer met een focus op denkbeeldige soundscapes en geluidsverhalen. Ze is geïnteresseerd in geluiden uit de context van het dagelijks leven, digitaal getransformeerd en gebruikt als puur klankmateriaal. Daarom verzamelt en classificeert ze opgenomen geluiden en verbindt ze die met instrumentale geluiden of gegenereerde geluiden van analoge synthesizers en feedbacksystemen.

Ze studeerde Computermuziek en Elektronische Media aan de Universiteit voor Muziek en Podiumkunsten in Wenen en behaalde een Master's degree in Acousmatic Composition aan het Koninklijk Conservatorium van Bergen. Haar werken werden uitgevoerd in Europa en verder.

TODOR TODOROFF

MATIÈRES

2003 (9'50")

Matières werd gemaakt in het kader van de publicatie "Het lichaam van de ruimte, nieuwe materialen in de architectuur sinds 1850" (Cultureel Centrum van Waals-Brabant, 2003)

Ik wilde hiervoor niet alleen gebruikte materialen in de architectuur laten horen, maar vooral de mens benadrukken die erin woont. Dus besloot ik de gebaren te laten spreken van een man of vrouw die een oppervlak aanraken, het strelen, erover wrijven, een object vastnemen, het laten vallen of het laten rollen in een ruimte ...

Het leek essentieel om terug te keren naar de oorsprong van de concrete muziek en de kenmerken van het geluidsmateriaal intact te houden en ook van de ruimte waarin het resoneert. Daarom werden de opnames met analoge band gemaakt en werden geen effecten of andere vervormingen toegepast dan een vertraging of een versnelling van de band of een omkeerde leesrichting. Alle nagalm is natuurlijk.

Daartegenover moest bij de montage en het mixen het anekdotische vermeden worden (voetstappen, krakende of dichtslaande deuren) om me te concentreren op de vormelijkheid en op de door de gebaren vrijgemaakte energie, op de galm, op de wijzigingen van de akoestische ruimtes en op de tegenstellingen tussen de nabije en verre geluiden. Ingebeelde ruimtes worden aldus gecreëerd, waar het gebaar een dialoog aangaat met materie.

Todor Todoroff is Ingenieur in de telecommunicatie en haalde een eerste prijs en een Hoger Diploma in Elektroakoestische compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel en van Mons. Mede-oprichter en huidig voorzitter van FeBeME-BeFEM

Eerste onderzoeker op het gebied van spraakverwerking en hoofd van de Computer Music Research aan de Polytechnische faculteit en het Koninklijk Conservatorium in Mons waar hij instrumenten ontwikkelde die worden gebruikt door componisten als Leo Kupper en Robert Normandeau. Hij werkte samen met IRCAM, waar zijn programma's eveneens gebruikt werden door diverse componisten.

Zijn elektro-akoestische muziek richt zich op meerstemmigheid en spatialisatie, en op onderzoek naar nieuwe vormen van geluidsbewerking.

Naast pure akoestische muziek heeft hij virtuele instrumenten ontwikkeld met gebaren-interfaces en op maat gemaakte sensoren. Hij componeert ook muziek voor film, video, dans, theater en geluidsinstallaties.

<http://todoroff.be>

STEPHAN DUNKELMAN

SWISH (OCTOFONISCH)

2017 (13'40)

"Wolkjes van gedachten, gebeiteld door een kronkelige en dragende wind, zonder de Woorden en buiten de Tekst".

L'écoute i-magique. "i-magique" is een woordspeling: image/magique. De magie van het beeld dat een creatieve illusie is. De "i" staat ook voor inspiratie en spiritualiteit. Het verstand dat door het gevoel beheerst wordt. Ik probeer een verband te leggen tussen het irrationele en de magie. Bij uitbreiding is een geluidsbeeld dan een creatieve auditieve illusie voor degene die ernaar luistert. Voor een betere verklaring zou het nodig zijn om een langere tekst te schrijven.

De intentie in dit werk is om door i-magic beluistering een muziek voor te stellen, gewijd aan een spiritualiteit die losstaat van elke vorm van religiositeit. Een muziek die zijn energie zal halen uit de sensaties van lichaams- en zieletoestanden om daaruit voortvloeiende beelden vorm te geven.

Stephan Dunkelman behaalde een Eerste Prijs met grote onderscheiding voor Akoestische Compositie (1989) aan het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel en het Hoger Diploma voor Akoestische Compositie (1999) aan het Koninklijk Muziekconservatorium van Mons.

Tussen 1991 en 2016, behaalde hij heel wat internationale prijzen voor zijn muziek die ook op diverse CD-uitgaves te vinden is. Hij maakte ook muziek voor verschillende films en video's. Maakt muziek en geluidsdesign voor plastisch kunstenaars. componeerde voor diverse dansvoorstellingen en nog heel wat andere performances of installaties.

BELGISCHE ONTMOETING
ELEKTROAKOESTISCHE MUZIEK
2 FEBRUARI 2019
HET BOS – ANTWERPEN

Samenstelling & Organisatie
Dirk Veulemans